

CÍRKEV KŘESŤANSKÁ SPOLEČENSTVÍ

ZPRÁVA ZA ROK 2003

Výroční zpráva za rok 2003

Rok 2003 byl pro Církev Křesťanská společenství prvním celým rokem po registraci. Jak se ovšem dalo předpokládat, duchovně otázka registrace mnoho neznamenal – význam měla spíše z hlediska administrativního. Sbory a misijní skupiny musely ukončit svou existenci co by občanských sdružení a nadále existovat jako církevní právnické osoby, byť na několika málo místech zůstala občanská sdružení v nějaké formě zachována, aby mohl a pokračovat v některých speciálních činnostech.

První pastorálka roku 2003 se konala koncem února. Řečníci na této pastorálce byli „z vlastních zdrojů“ – Karel Řežábek, Břetislav Šípek a Dan Drápal. Na této pastorálce se projednávalo přijetí některých skupin, které odešly z JB. Bylo to téma neplánované a nesnadné, nicméně pastorálka jako celek proběhla důstojně.

Z hlediska celku Křesťanských společenství byla bezesporu nejdůležitější hojně navštívená letní pastorálka. Hlavním řečníkem byl v České republice již dobře známý Wessie van der Westhuizen. Snad ještě důležitější než jeho vyučování bylo hledání, jak dál v Křesťanských společenstvích, a volba nové rady. Dva z radních – pastor Pavel Marván z Brna a pastor Petr Bukovský z Kutné Hory – již v radě nechtěli pokračovat. Ukázalo se, že ustanovení našeho církevního zřízení o potvrzování rady neodpovídá realitě a nakonec se volila rada nová. Z původní rady pokračovali kromě seniora Dana Drápala pastor Petr Rýgl z Jičína a pastor Jan Spěváček z Horažďovic; nově do rady zvoleni pastor Karel Řežábek z Plzně a pastor Marek Prosner z Klatov.

I na této pastorálce se řešila staronová otázka, do jaké míry mají být sbory samostatné a do jaké míry chtějí dělat něco společně.

Nová rada se ujala vedení Křesťanských společenství s velkým elánem a atmosféra schůzek se dosti změnila. Od října do prosince si senior Dan Drápal vybíral tři měsíce volna z „fondu milostivého léta“ a to jen podtrhlo nutnost, aby se rada ujala vedení více než předtím. Prosincová pastorálka byla první v historii KS, která se konala bez Danovy přítomnosti.

Dan Drápal

Seznam duchovních CKS ke dni 31. prosince 2003:

Adamík Karel (Zlín), Bělohradský Jiří (Cheb), Bukovský Petr (Kutná Hora), Cvejn Jan (Děčín), Čunek Martin (Praha), Doležal Karel (Havlíčkův Brod), Drápal Dan (Praha), Frantík Tomáš (Praha), Hasa Radomír (Prostějov), Joska Tomáš (Praha Město), Kocholatý Miroslav (Jirkov), Korčák Tomáš (Mělník), Limr Jakub (Hradec Králové), Mach Pavel (Nymburk), Marek Pavel (Turnov), Marván Pavel (Brno), Novák Jaroslav (Žatec), Ondráček Lubomír (Praha), Pelán Blahoš (Žďár nad Sázavou), Poborský Miloš (Praha), Prosner Marek (Klatovy), Rýgl Petr (Jičín), Řežábek Karel (Plzeň), Spěváček Jan (Horažďovice), Studnička Petr (Krnov), Šindelář Zdeněk (Kladno), Venc Miroslav (Ostrava)

Složení Rady CKS

Dan Drápal, senior

Prosner Marek (pastor v Klatovech), Rýgl Petr (pastor v Jičíně), Řežábek Karel (pastor v Plzni), Spěváček Jan (pastor v Horažďovicích)

Vysvětlivky k následující tabulce:

s – dospělí nad 18 let, **a** – pokřtění pod 18 let, **d** – nepokřtěné děti, které se účastní života sboru, **sum** – součet s+a+d, **gr** – počet skupinek, **shr** – průměrná návštěvnost v neděli, **nd** – průměrná návštěvnost nedělní besídky

Křesťanská společenství k 31. 12. 2003

	sbor	pastor nebo vedoucí	nadsborový pastýř	s	a	d	sum	gr	shr	nd
MS	Aš	René Červínek		13	1	7	21	1	9	4
MS	Blansko	Radovan Fiala	Pavel Marván	26	0	5	31	1		
MS	Brandýs	Jiří Šitner		11	1	0	12	1	6	
KS	Brno	Pavel Marván		110	1	70	181	7		
MS	Bystřice n. P.	Milan Janča	Blahoš Pelán	13	1	9	23	1	12	8
MS	Česká Lípa	Tomáš Krajník	Jenda Cvejn	16	5	17	38	4	25	21
MS	České Budějovice	Pavel Zoul		14	0	6	20	2	11	3
KS	Děčín	Jan Cvejn		48	10	42	100	6	70	20
MS	Frenštát	Jiří Tichavský		27	0	11	38	4	18	6
KS	Havlíčkův Brod	Karel Doležal	Blahoš Pelán	30	0	9	39	3	19	9
MS	Hodonín	Ivan Fuček	Pavel Marván	22	7	13	42	1	23	13
KS	Horažďovice	Jan Spěváček		39	1	19	59	5	32	12
MS	Hořice	Petr Rýgl	Petr Rýgl	13	0	6	19	1	11	2
KS	Hradec Králové	Jakub Limr	Petr Bukovský	46	6	6	58	4	45	10
KS	Cheb	Jiří Bělohorský		23	4	12	39	2	17	12
MS	Jeseník	Pavel Kolegar	David Milde	15	0	10	25	1	26	8
KS	Jičín	Petr Rýgl		36	3	22	61	3	30	14
KS	Jirkov	Miroslav Kocholatý	Jenda Cvejn	22	4	8	34	4	22	10
MS	Karlovy Vary	Jiří Hajer		20	1	69	90	3	18	69
KS	Kladno	Zdeněk Šindelář		28	4	5	37	4	22	4
KS	Klatovy	Marek Prosner		45	3	17	65	5	30	6
MS	Kraslice	František Hanzlíček		7	0	2	9	1	12	0
KS	Krnov	Petr Studnička	David Milde	76	7	20	103	8	60	17
MS	Krupka	Pavel Pabián	Jenda Cvejn	14	1	11	26	1	15	8
KS	Kutná Hora	Petr Bukovský		65	5	26	96	6	48	16
MS	Liberec	Michal Markov	Tomáš Božovský	33	10	4	47	2	25	20
KS	Mělník	Tomáš Korčák		38	10	21	69	5	42	20
KS	Nejdek	David Provazník		27	4	8	39	1	25	6
KS	Nymburk	Pavel Mach	Petr Rýgl	47	6	40	93	5	35	20
MS	Nýrsko	Samuel Kaleta	Jan Spěváček	14	1	9	24	2	12	7
KS	Ostrava	Antonín Kratochvíl	David Milde	83	2	33	118	9	56	23
KS	Pardubice	František Miláček	Petr Bukovský	44	3	10	57	4	24	14
KS	PCF	John Mullen		52	1	13	66	5	65	7
KS	Plzeň	Karel Řežábek		105	14	16	135	15	90	16
KS	Praha	Lubomír Ondráček		649	116	251	1016	73	509	100
KS	Praha - město	Tomáš Joska		42	10	28	80	3	42	24
KS	Prostějov	Radomír Hasa		120	14	28	162	5	90	15
MS	Příbram	Petr Fiřt		60	5	42	107	8	58	31
MS	Rakovník	Daniel Provazník		14	1	5	20	1	14	3
MS	Rovečné	Stanislav Elis	Pavel Marván	1	5	0	6	1	15	0
MS	Tábor	František Kynčl		10	0	2	12	1	3	0
MS	Třebíč	Luděk Matějů	Blahoš Pelán	20	0	7	27	1	5	4
KS	Turnov	Pavel Marek	Petr Rýgl	41	4	26	71	8	40	18
MS	Týn a. Vlt.	Olin Kadlec		17	4	15	36	3	13	4
KS	Zlín	Karel Adamík		29	1	5	35	4	25	10
KS	Žatec	Jaroslav Novák	Jenda Cvejn	31	1	0	32	2	22	0
KS	Žďár n. S.	Blažej Pelán		44	1	29	74	5	38	18
	součet			2300	278	1014	3592	242	1829	632

Finanční zpráva za rok 2003

BĚŽNÁ ČINNOST bez Fondu milostivého léta:

příjmy:

příspěvky na činnost	240 449,00
příjmy za pastorálku (zálohy na letní pastorálku)	198 296,00
dary na činnost	33 713,85
kazety prodej	1 943,00
audity sborů a prodeje knih	0,00
prodej knih	0,00
občerstvení	7 220,00
bankovní úroky	401,83
CELKEM	482 023,68

výdaje:

náklady na pastorálku (záloha na letní pastorálku)	241 097,10
kazety kopírování	2 536,10
občerstvení	13 418,60
cestovné	8 343,10
cestovné Wessie W.-pastorálka	27 580,00
bankovní poplatky	3 424,80
telefonní poplatky	800,00
kancelářské potřeby	4 892,00
audity sboru	5 250,00
nájemné sálu pro shromáždění+kanceláře	12 740,00
dar pro KMS na činnost	5 000,00
správní poplatky 2002+2003	9 480,00
kopírování, poštovné, seminář aj.služby	6 013,10
DPP-dohody o provedení práce	2 400,00
daň ze mzdy srážková	420,00
CELKEM	343 394,80

Celkový zisk za běžnou činnost roku 1-12/2003: 138 628,88

FOND MILOSTIVÉHO LÉTA (FML):

příjmy:

výdaje:

zůstatek z minulých let	78 088,50
fond milostivého léta - 2003	80 240,00
fond milostivého léta - 2003	80 475,00
CELKEM zůstatek fondu k 31.12. 2003	77 853,50

Celkový zisk CKS za období 1-12/2003 - včetně FML: 138 393,88

FINANČNÍ MAJETEK k 31.12. 2003:

zisk	138 393,88
majetek předchozího období	105 203,57
celkem	243 597,45

celkem bez FML 165 743,95

z toho:

pokladna	16 547,50
účet	227 049,95
celkem	243 597,45

Církev Křesťanská společenství (dále jen KS)

Základní dokument

B1

KS sdružují v místních sborech a misijních skupinách křesťany a jejich děti a umožňují jim život v obecnosti. KS považují Písmo svaté za základní normu svého života a uznávají Apoštolské vyznání víry. Jako základní vyjádření své víry přijímají „Lausannské prohlášení“ (je obsaženo v příloze tohoto článku).

B2

KS, místní sbory a misijní skupiny pořádají pravidelná shromáždění podle potřeby, usilují o vznik nových sborů, pečují o duchovní růst svých členů, modlí se za nemocné, pořádají veřejné evangelizace, vyvíjejí publikační a vzdělávací činnost, zřizují mateřské, základní, střední a biblické školy, charitativní zařízení a podle potřeby také jiná zařízení. Členové KS se shromažďují v domácích skupinkách. Navštěvují nemocnice, ústavy sociální péče, věznice a podobná zařízení. Formou darů, příspěvků a společných projektů podporují fyzické i právnické osoby, zejména církve, charitativní organizace, nadace, fondy apod. v činnosti, která je v souladu s cíli KS.

B3

KS usilují o jednotu všech znovuzrozených křesťanů, a to především na modlitbách a společných půstech, ale i jiným způsobem.

Příloha článku B Základního dokumentu:

Základní vyznání naší víry

Věříme, že evangelium je dobrou zprávou pro celý svět, a pro Kristovu milost jsme odhodláni poslechnout jeho příkaz zvěstovat evangelium každému člověku a získávat učedníky v každém národě. Proto tímto způsobem vyjadřujeme svou víru:

1. Boží cíl

Vyznáváme svoji víru v jednoho věčného Boha, stvořitele a Pána světa, Otce, Syna a Duchu svatého, který vládne nade vším podle své vůle. Povolává si z tohoto světa svůj lid, který pak posílá do světa zpět jako své služebníky a svědky pro šíření svého království, pro růst Kristova těla a pro slávu svého jména. Vyznáváme v zahanbení, že jsme často své povolání zapírali a ve svém poslání chybili tím, že jsme se připodobňovali světu nebo se od světa izolovali. Radujeme se však z toho, že i v hliněných nádobách evangelium zůstává vzácným pokladem. Toužíme se znovu odevzdat Pánu, abychom tento poklad mohli v moci Duchu svatého učinit známým celému světu.

2. Autorita a moc Bible

Prohlašujeme božskou inspiraci, pravdivost a autoritu celého Starého i Nového zákona jako jediného napsaného Božího slova bez chyby ve všem, co tvrdí. Přijímáme Boží slovo jako jediné neomylné pravidlo víry a života. Také prohlašujeme moc Božího slova k dosažení jeho cíle spásy. Zvěst Bible je určena pro celé lidstvo. Vždyť Boží zjevení v Kristu a Písmu je neměnné. Duch svatý skrze ně mluví i dnes. Osvěcuje myšlení Božího lidu v každé kultuře, aby viděl pravdu Písma živě svými vlastníma očima, a tak celé církvi stále více ukazuje mnohostrannou Boží moudrost.

3. Jedinečnost a všestrannost Krista

Vyznáváme, že je jen jeden Spasitel a jen jedno evangelium, přestože evangelizačních přístupů je celá řada. Uvědomujeme si, že každý člověk má určité poznání Boha skrze obecné Boží zjevení ve stvoření. Odmítáme však myšlenku, že toto poznání může spasit, protože lidé potlačují pravdu svou bezbožností. Jako nesrovnávající se s Kristem a evangeliem odmítáme též jakoukoli podobu synkretismu (slučování protikladných náboženských směrů) a dialogy, z kterých by vyplývalo, že Kristus mluví stejným způsobem skrze všechna náboženství a ideologie. Ježíš Kristus, který je jediný Bůh-člověk a dal sebe samého jako výkupné za hříšníky, je jediným prostředníkem mezi Bohem a člověkem. Není jiného jména, které by nás mohlo spasit. Pro hřích spějí všichni k zániku, avšak Bůh miluje každého člověka a nechce, aby někdo zahynul, ale aby všichni činili pokání. Ti, kteří odmítají Krista, odmítají radost ze spasení a odsuzují se k věčnému odloučení od Boha. Mluvit o Ježíši Kristu jako o "Spasiteli světa" neznamená, že každý člověk bude v konečném důsledku spasen, ani že všechna náboženství nabízejí spasení v Kristu. Znamená to však vyhlášení Boží lásky k světu hříšníků a výzvu pro všechny lidi, aby mu jako Spasiteli a Pánu odpověděli osobním odevzdáním se v pokání a ve víře. Ježíš Kristus je vyvýšen nad všechna jména; toužebně očekáváme den, kdy před ním poklekne každé koleno a každý jazyk vyzná, že je Pán.

4. Podstata evangelizace

Evangelizovat znamená hlásat radostnou zprávu, že Ježíš Kristus zemřel za naše hříchy, vstal z mrtvých podle Písem, kraluje jako Pán, dává odpuštění hříchů a osvobozující dar Duchu svatého každému, kdo činí pokání a

věří. Přítomnost křesťanů ve světě je nezbytná pro evangelizaci, stejně jako dialog, jehož účelem je citlivě naslouchat ve snaze o porozumění. Evangelizace sama o sobě znamená zvěstování historického, biblického Krista jako Spasitele a Pána s cílem přesvědčit lidi, aby k němu osobně přišli a byli tak smířeni s Bohem. Při zvěstování poselství evangelia nemáme právo zakrývat cenu následování. Všechny, kdo ho chtějí následovat, Ježíš i dnes vyzývá, aby zapřeli sami sebe, vzali na sebe svůj kříž a sjednotili se s jeho novým společenstvím. Výsledkem evangelizace je: poslušnost Kristu, začlenění se do jeho církve a odpovědná služba ve světě.

5. Křesťanská sociální zodpovědnost

Vyznáváme, že Bůh je jak Spasitelem, tak i Soudcem všech lidí. Proto bychom měli sdílet jeho starost o spravedlnost, smíření v celé lidské společnosti a o osvobození člověka z každého útlu. Protože je lidstvo stvořeno k obrazu Božímu, má každý člověk bez ohledu na rasu, náboženství, barvu pleti, kulturu, sociální postavení, pohlaví či věk vnitřní důstojnost, pro niž má být předmětem úcty a služby, nikoli vykořisťování. Proto vyjadřujeme lítost nad tím, co jsme zanedbali, a také nad tím, že jsme evangelizaci a sociální zájem někdy považovali za vzájemně se vylučující činnosti. Přestože smíření člověka s člověkem není smíření s Bohem, sociální působení není evangelizací, politické osvobození neznamená spásu, vyznáváme, že k naší křesťanské povinnosti patří evangelizace a společensko-politický zájem. Obojí je nutné k vyjádření našeho učení o Bohu a o člověku, o naší lásce k bližnímu a o naší poslušnosti Ježíše Krista. Poselství o spasení zároveň obsahuje odsouzení každé formy odcizení, útisku a diskriminace. Neměli bychom se bát napadat zlo a nespravedlnost, kdekoliv se projeví. Když člověk přijme Krista, je znovuzrozen do jeho království a musí se snažit na jeho spravedlnost nejen ukazovat, ale také ji rozšiřovat uprostřed nespravedlivého světa. Spasení, které jsme dostali, nás má proměňovat ve všech našich osobních a sociálních povinnostech. Víra bez skutků je mrtvá.

6. Církev a evangelizace

Vyznáváme, že Ježíš Kristus posílá své vykoupené lidi do světa stejně, jako Otec poslal jeho, což vyžaduje stejně hluboké a náročné prostoupení světa. Musíme vyjít ze svých církevních a duchovních ghett a proniknout do nekřesťanské společnosti. V poslání církve obětavě sloužit je evangelizace prvořadým úkolem. Světová evangelizace vyžaduje, aby celá církev nesla celé evangelium do celého světa. Církev leží v samém středu Božího kosmického plánu a je jeho vyvoleným prostředkem k hlásání evangelia. Církev, která hlásá kříž, však musí sama nést znamení kříže. Jestliže církev zrazuje evangelium nebo se jí nedostává živé víry v Boha, opravdové lásky k lidem či svědomité poctivosti ve všech věcech, včetně podpory materiální a finanční, stojí v cestě evangelizaci. Církev je společenstvím Božího lidu a nikoli institucí a nesmí se ztotožňovat s žádnou konkrétní kulturou, sociálním nebo politickým systémem či lidskou ideologií.

7. Spolupráce v evangelizaci

Vyznáváme, že Božím cílem je opravdová, viditelná jednota církve. K jednotě nás nabádá i evangelizace, protože jednota naše svědectví posiluje, stejně jako naše nejednotnost evangelium o smíření podkopává. Uvědomujeme si však, že organizační jednota může mít různé formy a nemusí nutně evangelizaci napomáhat. Přesto bychom my, kdo máme stejnou biblickou víru, měli být těsně spojeni ve společenství, práci a svědectví. Vyznáváme, že naše svědectví bylo někdy zmařeno hříšným individualismem a zbytečným zdvojováním. Slibujeme, že budeme hledat hlubší jednotu v pravdě, uctívání, svatosti a misi. Usilujeme o rozvoj funkční oblastní spolupráce v podpoře misie církve, ve strategickém plánování, ve vzájemném povzbuzování a ve sdílení prostředků a zkušeností.

8. Církev v evangelizačním partnerství

Radujeme se, že začalo nové misijní období. Dominantní role západních misí se rychle ztrácí. Pán Bůh připravuje v mladých církvích zcela nové možnosti pro světovou evangelizaci a ukazuje tím, že zodpovědnost evangelizovat přísluší celému Kristovu tělu. Všechny sbory by se měly ptát Boha a sebe sama, co mají dělat, aby mohly zasáhnout své okolí a vyslat misionáře i do jiných částí světa. Stále musíme svoji misijní zodpovědnost a svůj úkol přehodnocovat. Tímto způsobem se rozvine rostoucí spolupráce mezi církvemi a více vynikne univerzální charakter Kristovy církve. Jsme Bohu vděční také za organizace, které pracují na překládání Bible, na teologické výuce, ve sdělovacích prostředcích, křesťanské literatuře, evangelizaci, misii, na poli církevní obnovy a v dalších specializovaných oblastech. Také ony se musejí podrobovat stálému sebehodnocení a zkoumat svoji účinnost jako části misie církve

9. Naléhavá nutnost evangelizačního úkolu

Více než 2700 miliónů lidí, tedy více než dvě třetiny lidstva, ještě neslyšelo evangelium. Stydíme se za to, že tolik lidí zůstalo bez povšimnutí; je to pro nás a celou církev stálou žalobou. Nyní se však v různých částech světa projevuje nečekaná ochota přijímat Pána Ježíše Krista. Jsme přesvědčeni, že nastal příhodný čas, kdy by se církve a církevní organizace měly opravdově modlit za spasení těch, ke kterým se evangelium ještě nedostalo, a zahájit nové úsilí k dosažení evangelizace celého světa. Někdy je třeba snížit počet misionářů i finanční podporu v zemích, kde už evangelium hlášáno bylo, aby místní národní církve přebraly více vlastní zodpovědnosti a aby se uvolnily prostředky pro ty části světa, kde evangelium ještě nebylo zvěstováno.

Misionáři by měli volně cestovat mezi všemi kontinenty světa v duchu pokorné služby. Cílem je, aby pomocí všech prostředků a co nejdříve měl každý člověk příležitost slyšet, pochopit a přijmout radostnou zvěst evangelia. Nemůžeme předpokládat, že tohoto cíle lze dosáhnout bez obětí. Všichni jsme otřeseni chudobou milionů a znepokojeni nespravedlností, která ji způsobuje. Ti z nás, kteří žijí v hojnosti, přijímají za svoji povinnost vést jednoduchý způsob života, aby mohli hojněji přispět k zlehčení utrpení i k evangelizaci.

10. Evangelizace a kultura

Vytvoření strategií pro světovou evangelizaci vyžaduje hledání nových cest. Pod Božím vlivem pak bude výsledkem růst církví hluboce zakořeněných v Kristu s blízkým vztahem k vlastní kultuře. Kultura musí být vždy vyzkoušena a posuzována Písmem. Protože člověk je Boží stvoření, jsou některé aspekty kultury krásné a dobré. Protože však člověk padl, je celá kultura poskvrněna hříchem a některé její aspekty jsou dokonce démonické. Evangelium nestaví jednu kulturu nad druhou, ale hodnotí všechny kultury podle vlastních kritérií pravdy a spravedlnosti a v každé z nich prosazuje morální hodnoty. Misijní organizace až příliš často vyvážely s evangeliem také cizí kulturu a církve pak byly více než k Písmu vázány ke kultuře. Kristovi evangelisté se musí pokorně oprostít od všeho kromě své vlastní identity, aby se mohli stát služebníky druhých, a církve se musí snažit kulturu proměnit a obohatit – to vše k Boží slávě.

11. Vzdělávání a vedení

Vyznáváme, že nám někdy záleželo více na růstu počtu členů církve než na duchovním prohloubení, a tím jsme oddělili evangelizaci od křesťanské výchovy. Také přiznáváme, že některé z našich misíí příliš pomalu připravovaly a povzbuzovaly místní představitele církve k plnění jejich odpovědných úkolů. Chceme respektovat místní principy a přejeme si, aby každá církev měla své místní představitele, kteří by křesťanský způsob vedení neprojevovali v nadřazenosti, nýbrž ve službě. Uvědomujeme si, že je třeba zlepšit teologické vzdělávání zvláště pro vedoucí církvi. V každé zemi by měl být účinný vzdělávací program pro kazatele a laiky týkající se věrouky, učednictví, evangelizace, výchovy a služby. Takovéto vzdělávací programy se nesmí opírat o stereotypní metody, ale měli by je iniciativně vypracovat místní lidé na základě biblických pravd.

12. Duchovní zápas

Uvědomujeme si, že jsme zapojeni do stálého duchovního boje s mocnostmi a silami zla, které se snaží zničit církev a zmařit její úkol ve světové evangelizaci. Víme, že se musíme vyzbrojit Božím oděním a vést tento boj duchovními zbraněmi: pravdou a modlitbou. Činnost našeho nepřítelů totiž odhalujeme nejenom ve falešných ideologiích mimo církev, ale také uvnitř církve, ve falešných evangeliích, která popírají Písmo a staví člověka na místo Boží. Potřebujeme bdělost a schopnost rozlišování, abychom si zachovali biblické evangelium. Přiznáváme, že my sami nejsme vůči světským myšlenkám a jednáním odolní, že jsme náchylní podlehnout sekularizaci. Někdy například zanedbáváme pečlivé studie o růstu církve, jak početního, tak duchovního, přestože jsou správné a cenné. Jindy v touze zajistit si dobrou odezvu na evangelium kompromitujeme svoje poselství, manipulujeme posluchače nátlakovou taktikou a nadměrně nás zaměstnávají statistické údaje, s nimiž někdy nakládáme i nečestně. To vše je světské. Církev musí být ve světě, ale svět nesmí být v církvi.

13. Svoboda a pronásledování

Bohem ustanovená povinnost každé vlády je zajišťovat podmínky míru, spravedlnosti a svobody, ve kterých by církev mohla poslouchat Boha, sloužit Pánu Ježíši Kristu a kázat bez překážky evangelium. Proto se modlíme za představitele národů a žádáme je, aby zaručovali svobodu myšlení a svědomí, svobodu praktikovat a propagovat náboženství podle Boží vůle, jak je to vymezeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv. Také vyjadřujeme hlubokou starost o všechny, kdo byli neprávem uvězněni, a zvláště o své bratry, kteří trpí pro své svědectví o Pánu Ježíši. Slibujeme, že se za ně budeme modlit a pracovat na jejich osvobození. Zároveň se odmítáme nechat zastrašit jejich osudem. S pomocí Boží se také budeme stavět proti nespravedlnosti a budeme se snažit zůstat věrni evangeliu za každou cenu. Nezapomínáme na upozornění Pána Ježíše, že pronásledování je nevyhnutelné.

14. Moc Ducha svatého

Věříme v moc Ducha svatého. Otec poslal svého Ducha, aby svědčil o jeho Synu; bez jeho svědectví je naše svědectví neplodné. Usvědčení z hříchu, víra v Krista, znovuzrození a křesťanský růst, to vše je jeho práce. Duch svatý je dále misijním Duchem; z církve naplněné Božím Duchem by tedy evangelizace měla vycházet spontánně. Církev, která není misijní církví, si sama odporuje a uhasí Ducha svatého. Světová evangelizace bude možná jen tehdy, když Duch svatý obnoví církev v pravdě, moudrosti, víře, svatosti, lásce a moci. Proto vyzýváme všechny křesťany, aby se modlili za navštívení svrchovaného Ducha Božího, aby na jeho lidu bylo vidět všechno jeho ovoce a aby všechny jeho dary obohatily tělo Kristovo. Jenom tehdy se stane celá církev vhodným nástrojem v jeho rukou, tak aby celá země uslyšela jeho hlas.

15. Druhý Kristův příchod

Věříme, že se Ježíš Kristus osobně a viditelně vrátí zpět s mocí a slávou, aby dokončil svoje spasení a soud. Toto zaslíbení o jeho příchodu je dalším podnětem k naší evangelizaci, protože si připomínáme jeho slova, že "nejdříve musí být evangelium hlášáno celému světu." Věříme, že období mezi Kristovým nanebevstoupením a jeho novým příchodem musí být naplněno misijní činností Božího lidu, který nemá právo tuto činnost ukončit dříve, než nastane konec. Také si připomínáme jeho varování, že přijdou falešní kristové a falešní proroci jako předchůdci konečného antikrista. Proto jako pyšný, sebevědomý sen odmítáme představu, že by člověk byl schopen vybudovat ideální poměry na zemi. Naše křesťanská jistota spočívá v tom, že Bůh dokončí své království, a my tento den vyhlížíme s velkým očekáváním; vyhlížíme nové nebe a novou zemi, kde bude spravedlnost a kde bude Bůh panovat navěky. Zatím se znovu vydáváme do služby Kristu a lidem v radostné poddanosti jeho vládě nad celým naším životem.

C Sídlo Církve Křesťanská společenství je Praha 8, Pod Náměstím 8.

D Rada KS (Rada) a senior

D1

Rada je statutárním a výkonným orgánem KS

D2

Rada zastupuje KS navenek v jednání se státními orgány, jinými křesťanskými sdruženími i ostatními organizacemi či jednotlivci, pokud tuto pravomoc nepředá seniorovi.

D3

Rada hospodaří s ústředním fondem, přijímá a propouští zaměstnance ústředí KS.

D4

Rada je nejméně tříčlenná a má mít lichý počet členů. Je zvolena na prvním shromáždění kolegia. Její složení je potvrzováno kolegiem alespoň jednou ročně. Člen rady může podat rezignaci na kterémkoli shromáždění kolegia, kterýkoli člen kolegia může podat návrh na změnu složení rady. Členem rady může být pouze člen kolegia.

D5

Rada rozhoduje většinou hlasů všech svých členů. K právním úkonům KS, k nimž je vyžadována písemná forma, je třeba podpisu alespoň dvou členů Rady.

D6

Rada se schází podle potřeby, nejméně však čtyřikrát do roka. Může ji svolat kterýkoli člen Rady.

D7

Senior je duchovním správcem KS. S podporou rady formuluje a střeží hodnoty KS.

D8

Do svého úřadu je volen kolegiem pastorů na dobu pěti let a to nejméně dvoutřetinovou většinou. Počet funkčních období není omezen.

D9

Ze svého úřadu je členem rady, které předsedá.

D10

Může zastupovat v rozsahu svého pověření radu v jednáních se státními orgány, církvemi, či jinými sdruženími.

D11

Svého úřadu může být zbaven kolegiem na návrh kteréhokoli člena kolegia, a to opět na základě rozhodnutí nejméně dvoutřetinové většiny.

D12

Není-li úřad seniora z jakéhokoli důvodu obsazen přejímá jeho pravomoci i povinnosti Rada KS.

E

Osobní údaje členů Rady budou dodány po jejím zvolení na první schůzi Kolegia pastorů po registraci KS.

F Struktura KS

F1

Základní jednotkou je buď sbor, nebo misijní skupina. Sbor a misijní skupina jsou jedinými právními osobami v církvi, kterou Církev Křesťanská společenství může navrhnout k evidenci jako církevní právní osobu.

F2

V čele sboru stojí staršovstvo, které může, ale nemusí zvolit pastora. V čele misijní skupiny stojí vedoucí misijní skupiny.

F3

Sbory a misijní skupiny vysílají po jednom zástupci do Kolegia pastorů. Pokud má sbor více než 150 členů, vysílá jednoho zástupce na každých i jen započatých 150 členů.

F4

Kolegium pastorů volí Radu kolegia pastorů a seniora.

F5

Kolegium pastorů rozhoduje o zřizování, respektive přijímání nových sborů či misijních skupin do KS.

F6

Další záležitosti, které se týkají života Církve Křesťanská společenství, řeší Vnitřní řád Církve Křesťanská společenství. Tento Vnitřní řád je podřízen Základnímu dokumentu a nesmí být s ním v rozporu.

G Úřady ve sborech a misijních skupinách

G1

Za duchovní jsou považováni pastoři sborů.

G2

Pastor sboru je povolán staršovstvem sboru a potvrzen dvěma jinými pastory sborů KS. Jeho funkční období je neomezené.

G3

Pastor může být zbaven svého úřadu rozhodnutím staršovstva. Může se odvolat ke Kolegiu pastorů KS. Odvolání nemá odkladný účinek.

G4

Při vzniku sboru je staršovstvo jmenováno Radou. Další změny staršovstva se dějí kooptací. Starší jsou ustanoveni na neomezenou dobu.

G5

Při vzniku misijní skupiny je vedoucí jmenován Radou.

G6

O změně misijní skupiny ve sbor rozhoduje Kolegium na návrh vedoucího misijní skupiny.

H Změny základního dokumentu

H1

Právo měnit Základní dokument má Kolegium pastorů. Ke změně je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů Kolegia.

I Začlenění do struktur mimo území republiky

I1

Církev Křesťanská společenství není začleněna do žádné struktury či náboženské společnosti mimo území České republiky.

J Hospodaření církve

J1

Zdrojem příjmů KS jsou zejména sbírky, členské příspěvky, konferenční poplatky, dary, dědictví a výnosy účelových zařízení, příjmy z prodeje majetku, dotace a granty.

J2

Za hospodaření sboru je zodpovědné staršovstvo, za hospodaření misijní skupiny je zodpovědný její vedoucí.

J3

Sbor či misijní skupina si nesmí vzít půjčku bez souhlasu Rady.

J4

Sbory předkládají kolegiu výroční zprávy o svém hospodaření, a to nejpozději do konce března za předchozí kalendářní rok.

J5

Místní sbory, popř. misijní skupiny, přispívají do ústředního fondu KS. Výši příspěvku stanoví Kolegium. Za hospodaření s ústředním fondem je zodpovědná Rada, která podává každoročně zprávu Kolegiu.

K Ustanovení týkající se zániku z vlastního rozhodnutí

K1

V případě zániku místního sboru či misijní skupiny rozhodne likvidační komise ustanovená místním staršovstvem. V případě jeho nezpůsobilosti jmenuje likvidační komisi Rada.

K2

V případě zániku KS se majetek rozdělí mezi sbory Kolegium ustanoví likvidační komisi, která provede majetkové vypořádání. Pokud sbory neexistují, bude majetek KS rozdělen podle rozhodnutí likvidační komise mezi jiné církve evangelikálního typu v ČR.

K3

V případě zrušení Církve Křesťanská společenství podle § 24 nebo 26 zákona č. 3/2002 sbírky navrhnou KS konkrétní církve, kterým má být převeden likvidační zůstatek.

L Práva a povinnosti členů

L1

Členové mají právo na duchovní a pastýřskou péči ve sboru i v rodinách.

L2

Členové mají povinnost na základě poslušnosti Božího slova

- • příkladně žít a sloužit bližním, vydávat svědectví slovem i životem
- • neopouštět bezdůvodně společenství sboru, udržovat a rozvíjet bratrské vztahy
- • podílet se na práci sboru a církve svěřenými duchovními dary a přispívat na tuto práci finančními příspěvky.

Vnitřní řád

1. Církev Křesťanská společenství (dále KS)

Křesťanská společenství jsou Církví podle zákona č. 3/2002 Sb. o církvích a náboženských společnostech. Jsou sdružením nezávislých sborů. Respektují právní řád v České republice.

2. Základní vyznání naší víry

Ve svém vyjádření víry se plně ztotožňujeme s Lausannským prohlášením, které v upravené podobě činíme součástí Základního dokumentu.

3. Místní sbor a misijní skupina

3.1. Sbory mohou mít podle svého uvážení vlastní sborové zřízení. Toto sborové zřízení nesmí být v rozporu se Základním dokumentem KS a tímto Vnitřním řádem.

3.2. Menší společenství jsou misijní skupiny. Každá z misijních skupin spolupracuje s některým z místních sborů a s jeho pomocí usiluje o to, aby se stala samostatným místním sborem.

3.4. Členem sboru nebo misijní skupiny se může stát kterýkoli znovuzrozený a ve vodě pokřtěný křesťan, který o to požádá a byl staršovstvem nebo misijní skupinou přijat.

Členství je ukončeno:

a) vystoupením člena ze sboru. Oznámení o vystoupení musí být písemné s uvedením důvodů vystoupení.

b) z kázeňských důvodů vyloučením. O takovém vyloučení musí rozhodnout staršovstvo, příp. misijní skupina, a písemně do 15 dnů oznámí vyloučenému ukončení členství s uvedením důvodů vyloučení.

c) vyškrtnutím, o vyškrtnutí člena může staršovstvo, příp. misijní skupina rozhodnout, pokud se člen sboru po dobu dvou měsíců bez bližšího zdůvodnění nezúčastní žádného ze sborových shromáždění. I v tomto případě musí být vyškrtnutý člen sboru o zániku svého členství písemně vyrozuměn (je-li to možné).

3.5. Pokud vyloučený či vyškrtnutý člen činí pokání, znovu začne chodit na shromáždění a je u něj patrná náprava, může být rozhodnutím příslušného staršovstva či misijní skupiny znovu za člena přijat.

3.6. V odůvodněných případech může staršovstvo povolit člena současně členství v jiném sboru.

4. Staršovstvo

4.1. Staršovstvo stojí v čele sboru. Je tvořeno staršími, případně staršími a pastorem (pastor sboru). Staršovstvo je nejméně dvoučlenné.

4.2. Staršovstvo se po modlitbách a půstu usnese zda

a) bude řídit sbor kolektivně, nebo zda

b) ze svého středu přijme pastora, nebo zda

c) přijme za pastora někoho zvenčí.

4.3. Obměna nebo rozšíření počtu členů staršovstva se děje kooptací. Každou obměnu či rozšíření počtu členů staršovstva oznámí staršovstvo do 14 dnů předem na sborovém shromáždění. Funkční období starších není časově ohraničeno.

4.4. Případné námítky jednotlivých členů sboru proti obměně či kooptaci ve staršovstvu nejsou pro staršovstvo rozhodující, ale jednotliví starší jsou povinni pozorně těmto námítkám naslouchat, seznámit s nimi na společné schůzi staršovstva ostatní starší a na modlitbách je zvážít.

4.5. Má-li sbor 5 a méně starších, může být starší zbaven svého úřadu jen na základě jednomyslného rozhodnutí ostatních starších. Má-li sbor více než 5 starších, může být starší zbaven svého úřadu jen na základě tříčtvrtinové většiny ostatních starších. Pokud jsou ve sboru pouze dva starší, je třeba souhlasu Rady.

4.6. Jsou-li podmínky k tomu, aby se misijní skupina změnila ve sbor, minimálně dva zástupci (pastoři nebo starší) jiných sborů dotáží ve veřejném shromáždění členů misijní skupiny, zda přijímají starší za svou duchovní autoritu. Členy nově vznikajícího sboru mohou být pouze ti, kteří tak učiní. V případě, že by určitá část misijní skupiny s navrženými staršími nesouhlasila, doporučí přítomní zástupci jiných sborů KS vyhlášení sboru odložit.

4.7. Obdobně se ustavují starší v nově vznikajících či nově přijímaných sborech i tam, kde před vznikem sboru nebyla ustavena misijní skupina.

4.8. Statutárním zástupcem sboru je pastor nebo jiný člen staršovstva.

4.9. Pokud se má misijní skupina stát církevní právnickou osobou, musí v ní být ustaven vedoucí a potvrzen nejméně dvěma pastory jiných sborů KS. Se souhlasem Rady může toto potvrzení vykonat i pastor jiné církve než KS.

5. Pastor

5.1. Pastor je ze svého úřadu členem staršovstva.

5.2. Pastor, kterého staršovstvo po modlitbách a půstu přijme ze svého středu nebo kterého přijme zvenčí, je ve svém úřadu potvrzen nejméně dvěma jinými pastory KS.

5.3. Pastor může být zbaven svého úřadu rozhodnutím staršovstva. Může se odvolat ke kolegiu pastorů KS. Odvolání nemá odkladný účinek.

6. Kolegium pastorů KS (Kolegium)

6.1. Kolegium je hlavním orgánem KS. Je tvořeno pastory KS, případně staršovstvy pověřenými zástupci ze sborů. Členy kolegia jsou také vedoucí misijních skupin, pokud s tím Kolegium souhlasí. Každý sbor vysílá do kolegia jednoho zástupce, sbory nad 150 členů dalšího zástupce za každých započatých 150 členů. Členy Kolegia pastorů se mohou stát také služebníci, kteří byli svým sborem uvolněni k mezisborové či misijní službě. S jejich členstvím v Kolegiu nad daný počet zástupců z jednoho sboru musí Kolegium vyslovit souhlas.

6.2. Je-li Kolegium řádně svoláno (nejméně tři týdny před konáním schůze), je usnášeníschopné za jakéhokoli počtu účastníků. Kolegium rozhoduje většinou hlasů přítomných členů Kolegia, pokud není v Základním dokumentu určeno jinak.

6.3. Kolegium nadpoloviční většinou schvaluje změny Základního dokumentu a Vnitřního řádu KS, rozhoduje o zániku KS, případně o jejich spojení s jinou církví.

6.4. Kolegium dále rozhoduje o:

a) přijetí nových sborů do svazku KS

b) případném vyloučení místního sboru či misijní skupiny z KS (v případě vážného porušení Stanov KS, nerespektování kázně či pádu do bludu, případně déle než rok trvající neúčasti na schůzích kolegia)

c) založení či zrušení účelových zařízení KS.

d) zřizuje ústřední fond.

6.5. První shromáždění kolegia je ustanovujícím. Kolegium se schází zpravidla čtyřikrát do roka.

6.6. Kolegium volí Seniora a Radu KS a podle potřeby ustavuje pomocné orgány.

6.7. Pomocnými orgány Kolegia jsou např. Vyšetřovací komise a Revizní komise.

6.8. Vyšetřovací komise (VK)

6.8.1. Vyšetřovací komise je pomocným orgánem kolegia. Jejím úkolem je:

a) zabývat se případnými spory mezi sbory

b) zabývat se odvoláním pastora proti rozhodnutí staršovstva o zbavení úřadu

c) zabývat se stížnostmi na jednotlivé pastory, staršovstva, místní sbory či misijní skupiny.

6.8.2. Vyšetřovací komisi ustavuje vždy v souvislosti s konkrétním případem Kolegium, pouze v případě naléhavé potřeby může VK ustanovit Rada s tím, že Kolegium na své nejbližší schůzi musí toto rozhodnutí potvrdit nebo přijmout jiné vlastní opatření.

6.8.3. VK usiluje o nápravu biblickými prostředky. Kolegiu, jednotlivým pastorům, staršovstvům, popř. jednotlivým členům sboru dává pouze doporučení.

6.8.4. VK není povinna přijímat neoprávněné stížnosti. O neoprávněnou stížnost se jedná zejména tehdy, kdy stěžovatel nevyčerpal biblické postupy k zjednání nápravy.

6.8.5. Člen VK nemusí být pastorem z KS ani členem místního sboru či misijní skupiny.

6.8.6. Zjistí-li VK, že některý místní sbor či skupina jednali či jednají v rozporu s Písmem svatým a odmítají nápravu, doporučí kolegiu jejich vyloučení z KS.

6.9. Revizní komise (RK)

6.9.1. RK je pomocným orgánem kolegia. Podle potřeby je volena kolegiem kvůli kontrole hospodaření KS.

6.9.2. Členem RK může být pouze člen některého místního sboru či misijní skupiny.

6.9.3. Člen RK nemůže být současně členem kolegia, ani rady, ani VK.

6.9.4. O počtu členů RK rozhoduje Kolegium.

6.9.5. RK na své první schůzi zvolí ze svého středu předsedu.

7. Hospodaření KS

7.1. Každý místní sbor hospodaří samostatně. Může platit pastory, případně další zaměstnance, které povolává staršovstvo.

7.2. Misijní skupina hospodaří buď samostatně nebo je její hospodaření součástí hospodaření místního sboru, se kterým spolupracuje.

7.3. Místní sbory, popř. misijní skupiny, přispívají do ústředního fondu KS.

7.4. O hospodaření sborů rozhoduje staršovstvo nebo jím pověřené osoby.

7.5. Sbor si nesmí vzít půjčku bez souhlasu Rady.

7.6. Sbory předkládají kolegiu výroční zprávy o svém hospodaření, a to nejpozději do konce března za předchozí kalendářní rok.